

Vergaderdatum:
13 november 2025

Datum vaststelling:
18 december 2025

Bijlagen:

Aanwezig

Leden commissie en secretaris:

(voorzitter)

(lid)

(lid)

(secretaris)

Bezwaarde:

- Chemours Netherlands B.V. vertegenwoordigd door , bijgestaan door en (advocaten)

Vertegenwoordigers College van Gedeputeerde Staten:

(advocaat) namens het college

(jurist bij de DCMR)

(toezichthouder bij de DCMR)

De voorzitter opent de vergadering en stelt aan de orde de behandeling van het bezwaarschrift namens Chemours van 6 augustus 2025, gericht tegen het besluit van het college van Gedeputeerde Staten van 3 juli 2025, kenmerk 3038873_8751436, waarbij aan Chemours vijf lasten onder dwangsom zijn opgelegd. De voorzitter vermeldt dat ten behoeve van het verslag een opname wordt gemaakt van de hoorzitting en dat deze opname wordt vernietigd nadat het verslag is opgesteld. Voorts geeft de voorzitter nadrukkelijk aan dat verdere opnames niet zijn toegestaan.

De voorzitter merkt op dat het college onlangs het standpunt heeft ingenomen dat last 1 in het besluit op bezwaar niet zal worden gehandhaafd. De voorzitter vraagt of Chemours hierop nog wenst te reageren.

Mevrouw namens Chemours:

Chemours is het hier uiteraard mee eens. De ASP-bak waarover deze last ging, was aanwezig tijdens de controle en Chemours begrijpt dat het college zich dat ook heeft gerealiseerd. Alleen, in het bericht dat de last wordt ingetrokken, wordt de suggestie gewekt dat Chemours iets heeft gedaan dat niet door de beugel kon, wat dus niet het geval is en het college ook niet kan bewijzen.

De heer namens het college:

Het gaat hier om een bewijskwestie. Als er was aangetoond dat er een vloeistofdichte voorziening, zoals een ASP-bak, was, dan zou de last niet zijn opgelegd. Er is alleen geen fotomateriaal hiervan.

De heer namens Chemours:

Het tegendeel is waar. Chemours heeft aangetoond dat op het moment van de controle de ASP-bak aanwezig was.

De voorzitter deelt mee over te gaan tot de bespreking van de lasten 2, 3, 4 en 5 en dat het de voorkeur van de bezwarencommissie heeft om de lasten één voor één te bespreken. De voorzitter stelt last 2 aan de orde, die gaat over de rode rolcontainers die volgens foto's in het Trainingsdocument zijn voorzien van een sticker met de benaming Gecontamineerd Afval. De voorzitter verifieert of alle rode rolcontainers zijn voorzien van een dergelijke sticker.

De heer namens Chemours:

Ja, dat is het geval.

Mevrouw namens het college:

Bij de controle was dat het geval.

De voorzitter merkt op dat het bij last 2 erom gaat dat niet zou zijn gewerkt volgens de eigen interne procedure in het Trainingsdocument, waardoor de specifieke zorgplicht in artikel 2.11 van het Bal zou zijn overtreden. De voorzitter vraagt naar de juridische status van het Trainingsdocument en of er daarnaast nog andere documenten zijn.

Mevrouw namens Chemours:

Voor Chemours is het niet duidelijk of het alleen gaat om het Trainingsdocument. In de last wordt namelijk gesproken over procedures. Verder worden begeleidingsbrieven genoemd, zonder dat duidelijk is over welke brieven het gaat. Er is één begeleidingsbrief die Chemours heeft overgelegd. Chemours vermoedt daarom dat het om deze begeleidingsbrief gaat.

De voorzitter merkt op dat tijdens de hoorzitting getracht zal worden hier duidelijkheid over te krijgen. De voorzitter merkt verder op dat de vergunning geen verplichting kent over het opstellen van procedures of instructies zoals genoemd in vergunningvoorschrift 1.3.1 en vraagt het college om een reactie.

De heer namens het college:

Er is in de last niet vermeld dat de vergunning is overtreden, maar dat de specifieke zorgplicht is overtreden. De juridische status van het Trainingsdocument is niet zozeer publiekrechtelijk van aard via de specifieke zorgplicht, maar ligt meer in de sfeer van de arbeidsregelgeving op grond waarvan werknemers gehouden zijn instructies van de werkgever op te volgen. Het punt hierbij is dat op het moment dat de instructies niet nauwgezet worden gevolgd, dat ertoe kan leiden dat gevaarlijk afval wordt opgeslagen op een punt dat strijdig is met de vergunning en de specifieke zorgplicht verplicht ertoe dat een bedrijf alle maatregelen neemt om gevaarstelling voor het milieu en handelen in strijd met de vergunning te voorkomen. Dat is niet wat bij Chemours gebeurt, want de instructies verplichten ertoe een situatie te creëren of zouden een situatie kunnen creëren die in strijd is met de vergunning, omdat het niet is toegestaan gevaarlijk afval op te slaan in de rode rolcontainers, niet zijnde PGS 15 ruimtes.

De voorzitter vraagt of het laatste niet ziet op last 3.

De heer namens het college:

Zoals ook vermeld in het verweerschrift moeten de lasten 2 en 3 in samenhang worden gezien. Het is lastig om als werknemers bij de werkgever aan te geven dat de instructies in strijd zijn met de vergunning. Het standpunt van het college is dat de instructies zo geformuleerd moeten zijn dat ze in alle gevallen strekken tot naleving van de vergunningvoorschriften. Dus nogmaals, de mogelijkheid dat bij opvolgen van de instructies in strijd wordt gehandeld met de vergunning, is als zodanig niet in strijd met de vergunning. Echter, omdat de instructies er wel toe kunnen leiden dat sprake is van een situatie in strijd met de vergunning worden door Chemours niet alle passende maatregelen genomen in het kader van de specifieke zorgplicht.

Mevrouw namens Chemours:

Het Trainingsdocument heeft geen juridische status. Het is niet gebaseerd op een vergunningvoorschrift. Als er al een handelen in afwijking van het Trainingsdocument zou zijn vastgesteld, welke discussie nog moet worden gevoerd, dan maakt dat nog niet dat de specifieke zorgplicht is overtreden. Er wordt gesteld dat het document is opgesteld vanwege de arbeidsregelgeving, maar het gaat bij de specifieke zorgplicht om de MBA (Milieu Belastende Activiteiten) dus om het externe milieu en niet om het interne milieu. Er worden twee verschillende juridische kaders door elkaar gehaald. Verder wordt gesteld dat het Trainingsdocument niet is nageleefd, maar door welk handelen dat dan is gebeurd, blijft de vraag.

De heer namens het college:

Vanuit de Seveso-richtlijn bestaat een verplichting om instructies op te stellen die nageleefd moeten worden. Artikel 5 BRZO (Besluit Risico's Zware Ongevallen) is uiteindelijk ook in de specifieke zorgplicht beland. Veel regelgeving is uiteindelijk terecht gekomen in artikel 2.11 van het Bal. Verder zijn de instructies er niet voor niets. Zij moeten worden nageleefd binnen de interne bedrijfsvoering van het bedrijf. Als zij ertoe kunnen leiden dat een situatie ontstaat die in strijd is met de vergunning, omdat gevaarlijke afvalstoffen niet op de juiste plek binnen het bedrijf worden opgeslagen, dan zijn niet alle passende maatregelen getroffen om dat te voorkomen.

De voorzitter verwijst naar de pagina in het Trainingsdocument met als titel 'Proces gerelateerd afvalstromen' waarin staat dat alle proces gerelateerde afvalstromen worden verwerkt zoals afgesproken in de geldende instructies die in het documentenbeheerssysteem (DIMS) terug te vinden zijn. Het eerste en derde document lijken te gaan over de opslag van afvalstoffen. De voorzitter vraagt wat hiervan de status en betekenis is.

Mevrouw namens Chemours:

Het verweerschrift wekt de indruk dat het Trainingsdocument het enige document is dat op afvalstoffen ziet. Maar dat is niet het geval. Uit genoemde pagina blijkt dat er meer documenten zijn die over afvalstoffen gaan. Hiernaar heeft het college niet gekeken.

De heer namens Chemours:

Tijdens de inspectie is ingezoomd op de rode rolcontainer. De vraagstellingen zijn ook rondom de rode rolcontainer geweest. Dat is de reden waarom dit Trainingsdocument is gedeeld en niet de onderliggende documenten die voor specifieke afvalstromen gelden, waarbij het om afvalstromen

kan gaan die wel onder vergunningvoorschrift 11.1.1. vallen. Het Trainingsdocument is het enige document dat geldt voor de rode rolcontainer.

Mevrouw namens Chemours:

De rode rolcontainers vallen dus niet onder vergunningvoorschrift 11.1.1.

Commissielid verifieert bij het college of het Trainingsdocument geen instructie is op grond van voorschrift 1.3.1 van de nu geldende vergunning.

De heer namens het college:

De vergunningvoorschriften richten zich tot het bedrijf en het bedrijf moet er intern voor zorgen dat de medewerkers de instructies opvolgen.

De voorzitter vraagt waarom de beschrijving van Gecontamineerd Afval op de rode containers niet ook die van Gecontamineerd Bulk Afval dat genoemd wordt op het begeleidingsformulier omvat, dus waarom het niet om dezelfde afvalstromen zou gaan.

De heer namens het college:

Het gebruik van verschillende namen leidt tot onduidelijkheid. Zo wordt ook nog de naam opruimafval Teflon gebruikt. Het gaat erom te voorkomen dat er verschillende namen worden gebruikt met het gevolg dat niet volgens de vergunning wordt gehandeld en gevaarlijk afval wordt opgeslagen op een plek waar dat niet mag. Uit de procedure blijkt dat Gecontamineerd Bulk Afval ook gevaarlijk afval kan zijn dat niet buiten PGS 15 opslagpunten mag worden opgeslagen. Dat is de kern van het probleem.

De voorzitter vraagt naar het verschil tussen de benamingen Gecontamineerd Afval en Gecontamineerd Bulk Afval.

Mevrouw namens het college:

Bij Gecontamineerd Afval wordt ook gevaarlijk afval genoemd.

De heer namens het college:

Uit pagina 15 van het controleverslag volgt dat Gecontamineerd Afval dat in de rode rolcontainers mag, afwijkt van wat op het formulier beschreven staat. Daarop staat: "Opruimafval in bulk (perscontainers) verontreinigd met chemicaliën uit de productieprocessen van Chemours. Het betreft verontreinigde PBM's, filters, liners, zakken, absorbentia, poetsdoeken etc. Bevat HPFO-DA".

Mevrouw namens Chemours:

Het is opmerkelijk dat wordt verwezen naar het controleverslag, nu dat niet ten grondslag ligt aan de lasten. Het wordt daarin niet genoemd. Bovendien past de genoemde omschrijving in de omschrijving die staat op het etiket van de rode rolcontainers. Er werden PBM's genoemd. Dat zijn dus handschoenen en verontreinigde kledij. Alles wat is genoemd past binnen de omschrijving op het etiket.

De voorzitter vraagt waar het woord "Bulk" op ziet.

De heer [] namens Chemours:

Als er een afvalstroom is, dan stelt Chemours een begeleidingsformulier op, waarop zo goed mogelijk wordt beschreven wat de afvalstroom is. Daarbij worden codes vermeld en zo mogelijk ook de samenstelling van het afval. In dit geval gaat het over het afval in de rode rolcontainers die verspreid over het gehele terrein staan dat naar de zogenoemde Milieustraat gaat. In de Milieustraat worden de containers geleegd in een perscontainer, opgebult en samengeperst en dan is er sprake van bulk.

De heer [] namens het college:

Ik wil nog even terugkomen op vergunningvoorschrift 1.3.1 dat ziet op instructies die volgens de vergunning moeten opgesteld. Dat zijn andere instructies dan hier aan de orde. De instructies die in deze procedure aan de orde zijn, hebben tot doel de vergunning na te kunnen leven, maar de vergunning zelf verplicht niet tot het opstellen van deze instructies.

De voorzitter vraagt of het de bedoeling van het college is dat overal de term "Gecontamineerd Bulk Afval" wordt gebruikt.

De heer [] namens het college:

Het gaat erom dat duidelijk is om wat voor afval het gaat. De lasten 2 en 3 moeten in samenhang worden gezien en de instructies moeten zo worden aangepast dat wordt voorkomen dat gevaarlijk afval op niet vergunde plekken wordt opgeslagen.

De heer [] namens Chemours:

Het Trainingsdocument is bedoeld voor de mensen in het veld die moeten weten welke containers ze mogen gebruiken voor het opruimafval dat ze tegenkomen.

De voorzitter wijst op de pagina in het Trainingsdocument over Gecontamineerd Afval naar het tweede blokje waar is genoemd: "Gevaarlijk afval of de verpakking daarvan" en merkt op dat het college steeds hierop lijkt te wijzen.

De heer [] namens Chemours:

Gevaarlijk afval betekent niet persé dat het afval is als bedoeld in vergunningvoorschrift 11.1.1. Dit voorschrift ziet op CMR-stoffen. Daaraan zit bovendien een ondergrens. Een poetsdoek met een druppeltje CMR valt niet onder dit vergunningvoorschrift. Daarvoor is vereist dat sprake is van minimaal 25 kg. Dat volgt uit PGS 15.

De voorzitter vraagt aan het college waarop het standpunt is gebaseerd dat PGS 15 afvalstoffen in de rode rolcontainers kunnen zitten.

De heer [] namens het college:

In het Trainingsdocument is niet uitgesloten dat dit het geval is. Daarin staat integraal dat alle afvalstoffen in de rode containers mogen. Dat is niet juist, want dat leidt ertoe dat er ook gevaarlijke afvalstoffen die onder vergunningvoorschrift 11.1.1 vallen daarin kunnen worden opgeslagen, terwijl dat niet mag volgens de vergunning.

Mevrouw namens Chemours:
Het is niet geconstateerd dat dit is gebeurd.

De heer namens Chemours:
Gevaarlijke afvalstoffen die onder vergunningvoorschrift 11.1.1 vallen, mogen volgens het Trainingsdocument niet in de rode rolcontainers worden opgeslagen, want de opslag daarin van "Puur chemisch afval" is verboden.

De heer namens het college:
Op zijn minst genomen, is dat dan onduidelijk, nu is vermeld dat gevaarlijk afval of de verpakking ervan in de rode rolcontainers mag worden opgeslagen.

Mevrouw namens Chemours:
Gevaarlijk afval valt niet onder de ADR-categorie uit PGS 15 of een CMR-stof.

De heer namens het college:
Dit standpunt lijkt mij niet juist.

Commissielid vraagt wat gevaarlijk afval is.

Mevrouw namens het college:
Gevaarlijk afval is gedefinieerd in de Wet milieubeheer en verwijst vervolgens naar de Kaderrichtlijn Afvalstoffen. Gevaarlijke afvalstof is een veel breder begrip dan de afvalstoffen die in de PGS 15 opslag moeten.

Commissielid vraagt of is geconstateerd dat in de rode rolcontainers afval zat dat niet is toegestaan.

Mevrouw namens het college:
In de gecontroleerde containers was dat niet aanwezig.

Commissielid vraagt om aan te geven hoe is geconstateerd dat niet is gehandeld volgens het Trainingsdocument.

De heer namens het college:
Het gaat erom dat de lasten 2 en 3 in samenhang moeten worden gezien.

Mevrouw namens Chemours:
De gestelde samenhang wordt niet duidelijk gemaakt in het verweerschrift en het bestreden besluit.

De heer namens het college:
Wat het Trainingsdocument betreft, volgt uit de eerste alinea van pagina 15 van het controleverslag dat Chemours zelf heeft aangegeven dat de procedure vragen oproept en moet worden aangepast.

De heer namens Chemours:

Het riep vragen op bij de DCMR en niet bij medewerkers van Chemours, wat een wezenlijk verschil is. Een medewerker heeft gereageerd op een vraag van de DCMR. De vraag van de DCMR heeft bij de medewerker de reactie uitgelokt dat hij medewerking wil verlenen om de procedure aan te passen.

Mevrouw namens Chemours:

Naar mijn gevoel wijden we heel veel uit. Het gaat erom dat Chemours volgens het college van het Trainingsdocument zou zijn afgeweken. Dan moet er concreet worden aangegeven met welke gedragingen dat is gebeurd. Daarnaast zouden onduidelijke instructies zijn gegeven. Ook daarvan is niet aangegeven waaruit die dan zouden hebben bestaan.

De heer namens het college:

Het gaat om de instructies in het Trainingsdocument over hoe om te gaan met afvalstromen die hiervoor al zijn besproken.

Mevrouw namens Chemours:

De rode rolcontainers vallen niet onder vergunningvoorschrift 11.1.1. Het college wil nu informatie gebruiken die gebrekkig zou zijn voor een ander doel dan waarvoor zij is bedoeld.

De heer namens het college:

In het Trainingsdocument en vergunningvoorschrift 11.1.1 staat niet dat zij niet van toepassing zijn op de rode rolcontainers.

De voorzitter geeft aan over te gaan tot het bespreken van last 3.

De heer namens het college:

Last 3 borduurt voort op en moet dus in samenhang worden gezien met last 2.

De voorzitter merkt op dat dan opnieuw de vraag rijst of Gecontamineerd Afval onder ADR-categorieën of onder CMR-stoffen valt.

De heer namens het college:

Er dient een verschil te worden gemaakt tussen wat feitelijk is gebeurd en waartoe het Trainingsdocument strekt. Volgens het Trainingsdocument valt onder Gecontamineerd Afval gevaarlijk afval.

Commissielid vraagt of als in het Trainingsdocument wordt weggehaald dat onder Gecontamineerd Afval gevaarlijk afval of de verpakking ervan valt het Trainingsdocument in overeenstemming is met vergunningvoorschrift 11.1.1.

De heer namens het college:

Dat denk ik wel.

De heer namens Chemours.

Dat heeft Chemours inmiddels al gedaan om uit deze discussie te blijven.

De voorzitter vraagt of hiermee het probleem is opgelost.

Mevrouw namens Chemours:

Vergunningvoorschrift 11.1.1 ziet op de fysieke opslag van stoffen. De omstandigheid dat iets verkeerd staat in het Trainingsdocument, mocht daarvan al sprake zijn, kan nooit tot overtreding van dit voorschrift leiden. Artikel 5.1 van Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft het over een gedraging in strijd met een wettelijk voorschrift, wat in dit geval inhoudt een fysieke opslag die niet voldoet aan het vergunningvoorschrift.

Mevrouw namens Chemours:

Als het college van oordeel is dat aan de last is tegemoetgekomen met het weghalen in het Trainingsdocument dat onder Gecontamineerd Afval ook gevaarlijk afval of de verpakking ervan valt, is het de vraag waarom het college vasthoudt aan de last.

De heer namens het college:

Dit is hoe handhaving werkt. Feit is dat de lasten onder dwangsom resultaat hebben gehad, nu volgens een controle onlangs is gebleken dat Chemours op alle punten aan de lasten heeft voldaan.

De voorzitter verifieert of niet is vastgesteld dat er afvalstoffen die vallen onder ADR-categorieën en/of CMR-stoffen in de rode rolcontainers zijn aangetroffen.

De heer namens het college:

Dat klopt. Het college zal er naar verwachting geen moeite mee hebben om de last als een preventieve last aan te merken als de bezwarencommissie dit adviseert.

Mevrouw namens het Chemours:

Chemours heeft daar wel moeite mee.

De voorzitter vraagt aan het college waarom een gevaarlijke afvalstof in vorm van Gecontamineerd Afval onder vergunningvoorschrift 11.1.1. valt.

De heer namens het college:

Dit is aan de orde geweest bij de bespreking van last 2 in die zin dat in het Trainingsdocument geen onderscheid wordt gemaakt voor gevaarlijk afval en de verpakking daarvan.

De voorzitter vraagt of er nog een toelichting nodig is op het gestelde door Chemours dat de verhouding tussen last 2 en last 3 onduidelijk is.

Mevrouw namens Chemours:

Het standpunt van Chemours op dit punt is duidelijk.

De heer namens het college:

Het is niet zo dat een instructie die niet goed is en die er inmiddels niet meer is - want de tweede bullet is weggehaald - moet worden nageleefd. Dat zou een onduidelijke uitleg van de lasten zijn.

Mevrouw namens Chemours:

Die uitleg staat er wel. Duidelijk wordt verwezen naar het Trainingsdocument met een datum en versie nummer.

Mevrouw namens het college:

De DCMR voert bij bedrijven een aantal keer per jaar een controle uit. Op het moment dat wordt geconstateerd dat in een trainingsdocument instructies worden gegeven die niet in overeenstemming zijn met een vergunning, is het logisch dat het college daarop handhaaft. De DCMR kan immers niet op elk moment constateren dat er bijvoorbeeld gevaarlijk afval in een container zit. Op het moment dat dat al in instructies is uitgesloten, laat dat aan de DCMR zien dat gevaarlijke afvalstoffen op de juiste manier worden opgeslagen. Dat is de reden voor het opleggen van de last en het gevolg daarvan is dus geweest dat in het Trainingsdocument de tekst bij de tweede bullet is verwijderd.

De voorzitter stelt last 4 aan de orde en vraagt of de grondslag van de overtreding nog in geschil is.

Mevrouw namens Chemours:

Het kan niet zo zijn dat iets wat voor de inwerkingtreding van de revisievergunning 2022 wordt geconstateerd een overtreding van een voorschrift van deze vergunning oplevert. Het college stelt daarom ten onrechte dat voorschrift 11.1.1 van deze vergunning is overtreden. De controle is gedaan in oktober 2024, terwijl de vergunning pas is gaan gelden in februari 2025.

De heer namens het college:

Voorschrift 11.1.1. heeft dezelfde strekking als voorschrift E.25 van de voorgaande vergunning. De constatering van een overtreding is gedaan op grond van voorschrift E.25 van de voorgaande vergunning. Er wordt gehandhaafd op het nagenoeg gelijklopende voorschrift 11.1.1. van de huidige vergunning.

De voorzitter merkt op dat Chemours als bijzondere omstandigheid om van handhavend optreden af te zien het tijdsverloop van 10 maanden heeft genoemd en vraagt Chemours om een nadere toelichting waarom handhavend optreden vanwege dit tijdsverloop onevenredig zou zijn gelet op de jurisprudentie hieromtrent.

Mevrouw namens Chemours:

In het bestreden besluit is niet gemotiveerd waarom handhavend optreden niet onevenredig is. Er heeft dus geen kenbare afweging plaats gevonden. De IBC (Intermediate Bulk Container) is na de constatering van de overtreding meteen leeg- en schoongemaakt. Er is bovendien een enorm tijdsverloop tussen de constatering en de oplegging van de last. Er waren geen nadelige gevolgen voor het milieu. Daarbij komt dat volgens de last de overtreding ongedaan moet worden gemaakt, terwijl dat niet meer kan omdat dat al is gebeurd. Bij een overtreding die is opgeheven, geldt bovendien geen beginselplicht tot handhaving. Verder valt niet in te zien waarom niet had kunnen worden volstaan met een waarschuwing.

De voorzitter vraagt aan het college of de last is bedoeld om herhaling van de overtreding te voorkomen.

De heer [] namens het college:

Dat klopt. Hier wreekt zich weer dat een voornemen tot het opleggen van een last wordt uitgesproken en tussen dit voornemen en het bestreden besluit het nodige gebeurt. Dat geldt ook bij last 5. Het kan natuurlijk niet zo zijn dat er geen handhaving plaatsvindt op het moment dat een overtreding wordt geconstateerd. Het proces heeft lang geduurd gelet op de omvang van de controle waarbij ook veel vragen zijn gesteld, die telkens niet werden beantwoord. Rekening houdend hiermee zijn er geen grote gaten in de tijd. Bovendien maakt tijdsverloop volgens de jurisprudentie niet veel uit.

Mevrouw [] namens het Chemours:

Als de overtreding zo urgent was, had het college ook alleen voor deze overtreding alvast een last kunnen opleggen.

De heer [] namens het college:

Hiertoe was het college niet verplicht en dit is niet pragmatisch. Er is een controle geweest en tijdens die controle zijn verschillende dingen naar voren gekomen. Naar aanleiding daarvan is een voornemen gestuurd wat tot een groot aantal vragen heeft geleid. De beantwoording van de vragen door Chemours heeft erg lang geduurd. Uiteindelijk is de balans opgemaakt en gekeken op welke punten er nog moest worden gehandhaafd. Deze overtreding is één van die punten geweest. Dat sprake was van een overtreding staat niet ter discussie.

Mevrouw [] namens Chemours:

Wel staat ter discussie of gesproken kan worden van eenzelfde overtreding waarvoor de last kan worden opgelegd. Dit punt raakt ook aan de vrees voor herhaling.

Commissielid [] vraagt het college om toe te lichten waarom volgens het college sprake is van vrees voor herhaling.

De heer [] namens het college:

Omdat er een overtreding is geconstateerd. De last is afgebakend, want die ziet op de specifieke plek achter Aquarius en niet op andere plekken binnen de inrichting.

De voorzitter informeert of de criteria voor het aannemen van vrees voor herhaling in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), bijvoorbeeld in de uitspraak van 28 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2571, bekend zijn.

Mevrouw [] namens Chemours:

Dat de last alleen ziet op de spuitplaats bij Aquarius, is niet in de herstelmaatregel vermeld. De formulering van de herstelmaatregel sluit ook niet aan bij de last. Het feit dat een overtreding heeft plaatsgevonden, ook nog van een voorschrift van een eerdere vergunning, is onvoldoende om vrees voor herhaling aan te nemen.

De heer [] namens het college:

Geconstateerd is en niet in geschil is dat sprake was van een container met methanol op een plek waar dat niet is toegestaan. De last strekt ertoe dat in het vervolg ter plekke uitsluitend stoffen worden opgeslagen, voor zover de vergunning daarvoor een grondslag biedt. Last 4 bepaalt dat

blijvend moet worden voldaan aan artikel 5.5 van de Omgevingswet in samenhang gezien met het specifieke vergunningvoorschrift. Dit is niet in strijd met de jurisprudentie over een last ter voorkoming van herhaling.

De voorzitter vraagt of uit de jurisprudentie niet volgt dat sprake moet zijn van een terugkerend patroon van overtredingen.

De heer namens het college:

Dat hangt van de kern en de aard van de overtreding af. Die is hier heel concreet gemaakt door de last te relateren aan de spuitplaats achter Aquarius.

De voorzitter vraagt of daar al eerder overtredingen zijn geconstateerd.

De heer namens het college:

Dat is niet nodig en zou een te verstrekkende eis zijn.

Mevrouw namens het college:

Het komt regelmatig voor dat na de constatering van een overtreding deze direct wordt beëindigd. Wat hier het verschil maakt, is dat bij de opslag van stoffen een gedragscomponent zit. Dat een overtreding is beëindigd, maakt niet dat dat bijvoorbeeld een maand of een jaar later nog steeds het geval is, omdat op dagelijkse basis met stoffen wordt verwerkt. Dat is de reden waarom wordt gehandhaafd, ook als er maar één overtreding is geconstateerd.

De voorzitter wijst erop dat in het verweerschrift staat dat sprake is van vrees voor herhaling vanwege het met regelmaat falen van Chemours in het naleven van vergunningvoorschriften en dat sprake is van een terugkerend patroon waarbij Chemours niet consistent voldoet aan de gestelde eisen, ondanks eerdere waarschuwingen en handhavingsmaatregelen. De voorzitter vraagt op grond waarvan dit wordt gesteld.

De heer namens het college:

Dit zit ook in last 2 en last 3 die zien ook op de opslag van gevaarlijke stoffen.

De voorzitter stelt voor over te gaan tot het bespreken van last 5 en vraagt of de last ter voorkoming van herhaling is van de gestelde overtreding, omdat volgens het college inmiddels is voldaan aan de informatieverplichting.

De heer namens het college:

Ja, de last moet zo worden gezien. Hiermee wordt voorkomen dat iedere keer bot wordt gevangen als tussen het voornemen en de last de overtreding wordt beëindigd. Hier speelt dus hetzelfde als bij last 4. Het voornemen en de last hebben effect gehad, want de opgevraagde informatie is verstrekt. Dat heeft wel wat voeten in de aarde gehad. Dat blijkt ook heel duidelijk uit het verslag van de toezichthouder. Te zien is dat het beantwoorden van de vragen lang duurde en de antwoorden onvolledig waren. Dit valt onder onvoldoende medewerking verlenen. De in de richtlijn gehanteerde termijn van twee weken is een redelijke termijn. Deze termijn wordt bijvoorbeeld ook gegeven voor het naar voren brengen van een zienswijze. Bovendien staat duidelijk in de last dat een verzoek om uitstel kan worden gedaan.

De voorzitter vraagt of de last voldoende rechtszeker is.

De heer namens het college:

Er kan schriftelijk worden verzocht om uitstel met een toelichting op het verzoek. Dat maakt de last voldoende rechtszeker.

Commissielid vraagt of het de ervaring is dat een termijn van twee weken voor het voldoen aan informatieverzoeken als hier aan de orde voldoende is.

De heer namens het college:

Ja, die termijn zou voor een bedrijf als Chemours voldoende moeten zijn om dergelijke informatie te verstrekken. In artikel 4:8 van de Awb wordt bijvoorbeeld ook de redelijke termijn genoemd en deze termijn wordt in de praktijk uitgelegd als een termijn van twee weken.

De voorzitter vraagt of Chemours kan worden verweten niet te hebben voldaan aan de inspanningsverplichting wat betreft het verlenen van medewerking.

De heer namens het college:

Ja, dat kan Chemours worden verweten. Dat is ook in de last opgenomen.

De voorzitter merkt op dat Chemours naar voren heeft gebracht dat de TAR 2024 (Turnaround) een beperking vormde om tijdig te reageren.

De heer namens Chemours:

Het groot onderhoud betreft alle installaties van het bedrijf. Daar gaat een voorbereiding van twee jaar aan vooraf. In aanloop naar de TAR zijn alle medewerkers bezig met de voorbereidingen. Daarnaast zijn er zo'n 600 extra mensen nodig. Voor de beantwoording van vragen moeten specialisten worden benaderd, maar die zijn in de fabriek of met de aannemer aan de slag om te zorgen dat de onderhoudswerkzaamheden goed verlopen. De onderhoudswerkzaamheden worden meestal na een zomervakantie gepland, dus in september/oktober. Toen een inspectie op 14 oktober 2024 werd aangekondigd, heb ik aangegeven dat dit een ongelukkig moment was, omdat tijdens de inspectie maar beperkt medewerkers beschikbaar waren vanwege de TAR. Dit heeft ertoe geleid dat antwoorden in fases zijn gegeven.

De voorzitter merkt op dat volgens het college er geen communicatie over de TAR 2024 is geweest voorafgaand aan de inspectie.

De heer namens het college:

In de aanvullende zienswijze die nog naderhand is toegestuurd is de TAR 2024 naar voren gebracht. Bij mijn weten is dat niet eerder gebeurd. Primair is evenwel het standpunt van het college dat een professioneel bedrijf als Chemours ook tijdens onderhoud ervoor moet zorgen dat er voldoende bereikbaarheid is. De last die is opgelegd, houdt er bovendien rekening mee dat bij dit soort omstandigheden van de uitstelbaarheid gebruik kan worden gemaakt.

De heer [] namens Chemours:

Het contact dat ik hierover heb gehad, was met [].

Mevrouw [] namens Chemours:

Als er geen contact zou zijn geweest met [], zou allang naar voren zijn gebracht dat [] het contact heeft betwist. In alle mailberichten die zijn gewisseld, is voortdurend te zien dat de heer [] of een collega aangeeft: "Ik geef u vast dit, ik reageer volgende week dan komt de rest, et cetera". Verder is een grote turnaround een hele bijzondere situatie, waarin heel veel moet gebeuren en heel weinig mensen beschikbaar zijn om inspecties uit te voeren. Om de TAR goed te laten verlopen, zijn een paar honderd mensen extra aanwezig. Het was dus een hele ongelukkige periode voor Chemours om medewerking te verlenen. Bovendien is het de eerste keer dat Chemours verweten wordt onvoldoende medewerking te verlenen. Op de aanvullende zienswijze van Chemours van 22 mei 2025 is daarnaast geen enkel antwoord gekomen. Op veel van wat in bezwaar is aangevoerd, is evenmin gereageerd.

De heer [] namens het college:

Dat aan een TAR veel werk vastzit, is bekend en begrijpelijk, maar dat laat onverlet dat Chemours wel aan haar verplichtingen richting het bevoegd gezag moet voldoen. Dat is een verantwoordelijkheid van het bedrijf die niet kan worden afgeschoven. Bovendien is de medewerkingsplicht zo geformuleerd dat aan een verzoek tot medewerking op de eerste vordering moet worden voldaan. Weliswaar binnen een redelijke termijn, zoals volgt uit p. 147 van de Memorie van Toelichting bij de derde tranche waarmee aan artikel 5:20 van de Awb een derde lid is toegevoegd, waarin de last onder dwangsom is geïntroduceerd.

De secretaris [] vraagt of er meerdere overtredingen van dit voorschrift zijn geweest.

De heer [] namens het college:

Er is een groot aantal vragen gesteld. In genoemde uitspraak van 28 oktober 2020 geeft de Afdeling duidelijk aan dat het ook gaat om de aard van de overtreding. Zojuist ging het om een container die ergens verkeerd was geplaatst. De kans dat dit weer gebeurt is groot, omdat binnen het bedrijf de hele dag met containers wordt gereden. Ook de kans dat niet tijdig wordt gereageerd op gestelde vragen, is groot.

De voorzitter vraagt of de overtreding van artikel 5:20 van de Awb zich eerder heeft voorgedaan.

De heer [] namens het college:

Dat durf ik niet te zeggen. Feit is wel dat de overtreding zich nu heeft voorgedaan en dat sprake was van een opvolgend geheel. Gezegd kan worden dat al direct bij de eerste beantwoording niet aan de medewerkingsplicht is voldaan waarop vervolgvragen zijn gesteld. Pas nadat het voornemen is gestuurd zijn alle vragen beantwoord. Juist vanwege het gehele proces is besloten een last onder dwangsom op te leggen.

De voorzitter vraagt of er nog eisen gelden voor de vorm van een vordering tot het verlenen medewerking.

Mevrouw namens Chemours:

Er geldt geen bepaalde vorm, maar kenbaar moet zijn dat het gaat om een vordering tot het verlenen van medewerking. In geen van de e-mails van de DCMR is gespecificeerd welke vordering tot medewerking is gedaan. Begonnen is met het bericht dat de DCMR zich wilde voorbereiden op de inspectie. Strikt genomen kun je je afvragen of dit onder toezicht valt. Chemours heeft gepoogd om aan het verzoek van de DCMR in het kader van de inspectie te voldoen. Er zijn alleen maar vragen gesteld in de trant van: "Wij zouden graag dit ontvangen, kunt u dit nog nasturen" en "Kunt u dit verder verduidelijken". Een vordering tot het verlenen van medewerking is nergens in terug te zien. Het is daarom onbekend op welke vordering het college doelt.

De heer namens het college:

In artikel 5:20, eerste lid, van de Awb staat dat een ieder verplicht is een toezichthouder binnen de door hem gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen. De vordering moet worden gezien in het licht van de medewerkingsplicht die al uit de wet volgt. Het is niet zo dat de medewerkingsplicht pas aan de orde is op het moment dat een vordering tot medewerking wordt gegeven. Het doen van een vordering is in zoverre vormvrij dat het ook mondeling kan en bijvoorbeeld ook in de vorm van een vraag. De medewerking uit zich dan door het juist en tijdig beantwoorden van de vragen die worden gesteld. In de door Chemours in dit verband aangehaalde uitspraak ging het niet zozeer om het begrip vordering, maar om wat er werd gevraagd. Het moet voldoende duidelijk zijn wat er wordt gevraagd. In deze zaak is een waslijst met concrete vragen gesteld. Uit niets blijkt dat Chemours de vragen onduidelijk vond. Immers na nog een keer vragen kwamen de antwoorden wel. Het is niet nodig dat boven een vragenlijst met grote letters het woord 'Vordering' staat. Een vraag van een toezichthouder moet een professioneel bedrijf opvatten als een vordering op grond van artikel 5:20 van de Awb.

Mevrouw namens Chemours:

Hierop is al uitgebreid gereageerd, ook in de aanvullende reactie. Uit de mailwisseling is te zien dat een vraag soms niet duidelijk was, waarna de vraag is verduidelijkt en daarop antwoord is gegeven. De indruk is dat vragen wel beantwoord zijn, maar dat het antwoord niet was wat men gedacht en gehoopt had. Dus het standpunt van het college dat evident sprake was van een onwelwillende houding en niet meewerken is pertinent niet juist. In de geringe jurisprudentie over dit onderwerp was gericht een concrete vraag gesteld en medewerking gevraagd.

De voorzitter geeft aan over te gaan tot de bespreking van de formulering van de last.

Mevrouw namens Chemours:

Er is sowieso een aantal dingen dat niet kan blijven staan in de last. Het is geheel onduidelijk waarom artikel 2.22 van het Bal en artikel 19, eerste lid, van de Omgevingswet in de last staan. Uit de herstelmaatregel en de toelichting namens het college van zojuist volgt dat het alleen gaat om artikel 5:20 van de Awb. Wat betreft de termijnstelling, daar kan niet in het algemeen een redelijke termijn op worden losgelaten. Omdat het om maatwerk gaat, heeft de wetgever geen termijn opgenomen. In dit geval was gelet op de enorme waslijst aan vragen een termijn van twee weken niet redelijk. Om dan bij het bedrijf neer te leggen dat het uitstel moet vragen, maakt de last erg onduidelijk.

Verder staat in de herstelmaatregel ten onrechte verzoeken van het bevoegd gezag als bedoeld in artikel 5:11 en artikel 5:20 van de Awb omdat het niet gaat om het bevoegd gezag, maar om de toezichthouder werkzaam voor het bevoegd gezag en niet om verzoeken maar om een vordering tot het verlenen van medewerking.

De heer namens het college:

Als deze last niet zou kunnen worden opgelegd, zou het derde lid van artikel 5:20 van de Awb een wassen neus worden. Want dan is het altijd mogelijk om na een voornemen alle vragen te beantwoorden en daarmee aan een herstelsanctie te ontkomen. Verder volgt duidelijk uit de herstelmaatregel dat het om een bevoegdheid gaat in het kader van de uitoefening van toezicht. Bovendien staat in de laatste zin dat de verplichting uitsluitend ziet op verzoeken die zijn gedaan in het kader van toezicht als bedoeld in titel 5.2 van de Awb. Daarnaast is duidelijk dat het gaat om een richtlijn van twee weken. Dit is een termijn die alom breed wordt gehanteerd. Bovendien wordt in de herstelmaatregel de mogelijkheid geboden om aan te geven dat meer tijd nodig is. Als zo'n verzoek wordt gedaan en wordt gemotiveerd, dan zal daaraan in de regel medewerking worden verleend en wordt aan de last voldaan. Het is niet zo dat het college eerst goedkeuring moet verlenen. De last is dus voldoende rechtszeker en biedt alle mogelijkheden om in voorkomende gevallen te vragen om een extra termijn.

De voorzitter stelt partijen in de gelegenheid tot het maken van slotopmerkingen.

Mevrouw namens Chemours:

Met betrekking tot last 4 heeft het college geïnsinueerd dat volgens Chemours daaraan overtreding van artikel 5.1 van de Omgevingswet ten grondslag zou moeten worden gelegd. Dit is echter niet wat de mening is van Chemours, maar wat het college impliceert. Omdat het gaat om onvergunde opslag, is volgens het college artikel 5.1 van de Omgevingswet aan de orde. Dit artikel is ook genoemd in het controleverslag op pagina 5 en 19. Artikel 5.5 van de Omgevingswet is echter de juiste grondslag. Los van het feit dat deze last volgens Chemours van tafel moet, maakt het voorgaande dat de formulering van de herstelmaatregel niet klopt, omdat die niet aansluit bij artikel 5.5 van de Omgevingswet.

De heer namens het college:

Artikel 5.5 van de Omgevingswet wordt in de last genoemd in combinatie met specifieke voorschriften. Er kan geen misverstand bestaan over de overtreding en de last die daaraan is verbonden.

Terugkomend op de eerdergenoemde uitspraak van 28 oktober 2020, daarin heeft de Afdeling de aard van de overtreding laten meewegen. Wat betreft het antwoord op de vraag hoelang het duurt voordat de bevoegdheid tot het opleggen van een last ter voorkoming van herhaling uitdooft, heeft AG Wattel een jaar genoemd. Het college is binnen deze termijn gebleven. De Afdeling heeft deze termijn evenwel niet overgenomen. Volgens de Afdeling hangt die juist af van het type overtreding. In deze zaak gaat het om de opslag van stoffen in een bedrijf waar voortdurend met stoffen wordt gewerkt. Dit moet worden betrokken bij het antwoord op de vraag of sprake is van risico op herhaling. Enige tijd geleden was er ook een hoorzitting bij de bezwarencommissie over de emissie van HCFK in het kader van onderhoud van opslagbollen van Chemours en heeft de

bezwarencommissie vrees voor herhaling van de overtreding aangenomen. Dit terwijl onderhoud logischerwijs veel minder frequent gebeurt dan het werken met stoffen, zoals hier het geval is.

De voorzitter verifieert of niet in geschil is dat voor de stoffen in de rode rolcontainers de juiste Eural-code is gebruikt.

De heer namens het college:
Dat is juist.

Mevrouw namens Chemours:
Dat is goed om te horen. De code had daarom niet genoemd hoeven te worden.

De voorzitter constateert dat niemand meer iets heeft toe te voegen, de bezwarencommissie voldoende is ingelicht, dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit vervolgens de hoorzitting.

Hoogachtend,

De bezwarencommissie,
 (voorzitter), (lid), (lid), (secretaris)

Aldus (digitaal) vastgesteld op 18 december 2025